

ÎN C H E I E R E

12 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul întreprinderii cu capital străin „ADEVĂRUL MEDIA” societate cu răspundere limitată, avocatul Roman Zadoinov,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de banca comercială „VICTORIABANK” societate pe acțiuni împotriva întreprinderii cu capital străin „ADEVĂRUL MEDIA” societate cu răspundere limitată cu privire la obligarea dezmințirii informației și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2015

c o n s t a t ă :

La 11 decembrie 2012 banca comercială „VICTORIABANK” societate pe acțiuni (în continuare B.C. „VICTORIABANK” S.A.) împotriva întreprinderii cu capital străin „ADEVĂRUL MEDIA” societate cu răspundere limitată (în continuare Î.C.S. „ADEVĂRUL MEDIA” S.R.L.) și a solicitat obligarea Î.C.S. „ADEVĂRUL MEDIA” S.R.L.) de a publica în termen de 15 zile din momentul devenirii hotărârii executorie în paginile 1-3 ale cotidianului „Adevărul” a dezmințirii în privința articolului „Magistratul Pleșca, favorizat de bănci”, „Judecătorul cu datorii de zeci de milioane de lei la bănci” publicat în paginile 1-3 ale cotidianului „Adevărul” nr. 183 (454) din 20 septembrie 2012, obligarea pârâtei de a publica în termen de 15 zile din momentul devenirii hotărârii executorie pe pagina web - www.adevarul.ro a dezminții în privința articolului „Judecătorul cu datorii de zeci de milioane de lei la bănci” publicat pe pagina web - www.adevarul.ro la 20 septembrie 2012,

repararea prejudiciului moral în sumă de 200000 lei și încasarea de la pârâtă a taxei de stat în sumă de 6100 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 23 mai 2014 s-a admis parțial acțiunea, s-a obligat Î.C.S., „ADEVĂRUL MEDIA” S.R.L. să publice în termen de 15 zile din momentul devenirii hotărârii executorie în paginile 1-3 ale cotidianului „Adevărul” dezmințirea în privința articolului „Magistratul Pleșca, favorizat de bănci”, „Judecătorul cu datorii de zeci de milioane de lei la bănci” publicat în paginile 1-3 ale cotidianului „Adevărul” nr. 183 (454) din 20 septembrie 2012, s-a obligat Î.C.S., „ADEVĂRUL MEDIA” S.R.L., să publice în termen de 15 zile din momentul devenirii hotărârii executorie pe pagina web - www.adevarul.ro dezmințirea în privința articolului „Judecătorul cu datorii de zeci de milioane de lei la bănci” publicat pe pagina web - www.adevarul.ro la 20 septembrie 2012, s-a încasat de la Î.C.S., „ADEVĂRUL MEDIA” S.R.L., în beneficiul B.C., „VICTORIABANK” S.A., taxa de stat în sumă de 100 lei, în rest acțiunea s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2015 s-a respins apelul declarat de Î.C.S., „ADEVĂRUL MEDIA” S.R.L. și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 22 iulie 2015 reprezentantul întreprinderii cu capital străin „ADEVĂRUL MEDIA” societate cu răspundere limitată, avocatul Roman Zadoinov a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, hotărârile instanțelor inferioare sunt ilegale, nefondate și nemotivate și încalcă dreptul la libera exprimare consfințit de art. 10 CEDO și art. 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Consideră că interesele reclamantului nu au fost atinse prin articolul publicat, iar procesul dat a fost unul necontradictoriu. Susține că ingerința în dreptul la exprimare a fost contrară legii, nu a urmărit un scop legitim, nu a fost necesară într-o societate democratică și nu a fost proporțională.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Argumentele invocate în recurs precum că hotărîrile instanțelor inferioare sunt ilegale, nefondate și nemotivate și încalcă dreptul la libera exprimare consfințit de art. 10 CEDO și art. 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nu sunt susținute prin probe concludente în acest sens, fapt care determină instanța de recurs să le considere ca fiind declarative.

Nu pot fi reținute nici alegațiile recurentului precum că procesul dat a fost unul necontradictoriu în condițiile în care participanților la proces le-au fost oferite toate garanțiile unui proces echitabil consacrat de art. 6 CEDO.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul întreprinderii cu capital străin „ADEVĂRUL MEDIA” societate cu răspundere limitată, avocatul Roman Zadoinov ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul întreprinderii cu capital străin „ADEVĂRUL MEDIA” societate cu răspundere limitată, avocatul Roman Zadoinov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat